



Ročník 30

Číslo 2

25. 12. 2024

NA BOHU SE MNĚ LÍBÍ, ŽE SVOJI ŠTĚDROST NEPROJEVUJE JEN NA VÁNOCE... Pavel Kosorin

Drazí přátelé,

začínáme prožívat pár dnů Vánoc a určitě jsme naplněni vnitřní radostí a kouzlem, které tyto dny přinášejí. Od dítěte jsem vnímal, že na Vánoce jsme si víc dovolili, zdali to bylo jídlo a pití, nebo dárky, a vůbec celkem ta atmosféra. To k tomu absolutně patří a v těchto dnech by skutečně nikdo neměl cítit nedostatek, na to pamatujme. Z druhé strany to vnější prožívání svátků má být odrazem nitra člověka. Věřím, že jsme připraveni říct Slovo, které se stalo Tělem, aby přebývalo v našem nitru a posvěcovalo naše soužití. Kdysi v minulosti, a možná to někdo praktikuje ještě i dnes, se dával k štědrovečernímu stolu jeden talíř navíc. Někde to byla vzpomínka na mrtvé, a jinde pro pocestného. Je to hodně zvláštní gesto vyjadřující, že v našem společenství je dost místa pro každého. Pro mě v této době je to spíš symbol, který mě povzbuzuje, že to místo je pro Ježíše. Když bude On v naší blízkosti, všechno dostává jiný smysl a všechny ty krásné věci a skutečnosti se v okamžiku stávají o hodně hezčími.

Dovolte mi trochu zavzpomínat. Už je to víc než třicet let, když jsem těsně před seminářem ministroval v naší dědině na půlnoční mši. U nás je tradice, že bohoslužba bývá o půlnoci. Tehdy jsme ještě v kostele neměli topení a náš kostel je postaven jenom z kamení. V těch časech bývaly docela tvrdé zimy a zrovna v tom roce byla venku hromada sněhu a mráz přes 20 stupňů. Pamatuji si, že zdi kostela uvnitř byly pokryté vrstvou námrazy. Pan farář nám

ministrantům nedovolil vzít si bundy, že prý bychom vypadali jak sněhuláci. Seděli jsme vedle sebe jak kuřátka a třepali se celou mši. Ale i když bylo tak strašně zima uvnitř narvaného kostela, bylo tak zvláště lidsky teplo. Právě Boží láska, která se přemítá do té lidské, vytváří ten nepopsatelný pocit tepla. Dnes máme určitě lepší podmínky, ale vzdálenost mezi námi se prohlubuje. Tu namačkanost nikdo nebral jako nepohodlí, spíš to vyjadřovalo lidské pouto vycházející ze srdce, kterému záleželo na druhém člověku.



O tom, jak prožiji tyto dny, rozhodnu já sám. Věřím, že bude pár okamžiků, které se pro nás stanou kouzelnými. Teď je dokonce moment tak nějak oslovit i ty, kteří nedávají Vánocům příliš křesťanský ráz. V minulosti mnozí kněží čistili žaludky takzvaným „jednoráčákům“. Ono to znělo spíš tragikomicky. Jsme tu proto, abychom poselství Betléma tak nějak uchopili novou intenzitou a v naději. Vstupujeme také do jubilejního roku, jehož motto zní: „Jsme poutníci naděje“. Proto se nechceme utápět

v nějakých temných myšlenkách, že už nic není jako dřív, ale spíš je naším úkolem vlít naději i tam, kde Bůh ještě není zcela přítomen, naději lidskou, která se časem promění na tu Boží.

Přeji Vám ze srdce požehnané svátky, také děkuji za mnohá přání, jak osobní, tak i písemné, a ujišťuji Vás, že obětuji půlnoční mši za všechny, kteří máte dobrou vůli společně putovat vstříc Naději.

o. Marian

www.faslavicin.cz



ZÁZRAK SVATÉ NOCI

Vánoce jsou největším zázrakem Boží milosti.
Ztraceným lidem je nabídnuto odpuštění a věčný život.



To je ten zázrak svaté vánoční noci, že bezbranné dítě se stalo naším Spasitelem.
To je ten zázrak svaté vánoční noci, že nejsmutnější lidé se stávají těmi nejradostnějšími.

To je ten zázrak svaté vánoční noci, že BETLÉMSKÉ DÍTĚ bere do svých rukou náš život, a nikdy jej nepřestává pevně držet.
Friedrich von Bodelschwingh

**Ze srdce Vám přejeme a vyprošujeme radostí, láskou a vděčností naplněné vánoční svátky
a v novém roce důvěru v jistotu, že BETLÉMSKÉ DÍTĚ
Váš život pevně drží ve svých rukou...
redakce Pastýře**

VÁNOČNÍ POSELSTVÍ NEMOCNÝM

Bratři a sestry,
tentokrát bych se chtěl zamyslet nad posláním andělů ve zvěstování Vykupitele a oslavy jeho příchodu.

Byl to archanděl Gabriel, který navštívil Pannu Marii a řekl jí: „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ (Lk 1, 28) Ona se nad těmito slovy zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš Syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude královat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“ (Lk 1, 30-33)



Při Kristově narození se andělé zjevili pastýřům: „Anděl jim řekl: ‘Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dne se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.’ Hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: ‘Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.’ Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: ‘Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám to Pán oznámil.’ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, žasli nad tím, co jim

pastýři vyprávěli. A Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom.“ (Lk 2, 10-19)

Budme vděční Bohu za jeho plán spásy i Panně Marii, že přijetím svého poslání jej umožnila uskutečnit. Zkusme teď my rozvažovat, jaké je poslání andělů v našem životě? Dobrým zvykem v našem životě je modlitba Anděl Páně, ve které jsou oba tyto úryvky Písma krátce shrnuty. Zamyšlení nad nimi nám pomůže modlit se tuto modlitbu s větším porozuměním.

Také se modlíme k andělům strážným. „Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj“ se modlím vždy, když se rozjízdim v autě. Většinou tu modlitbu chápeme jako prosbu, abychom bezpečně dojeli do cíle naplánované cesty. Proč ne. Ale ta modlitba je zaměřena mnohem hlouběji – ke konečnému cíli naší životní cesty. Boží vůle je naše spása. Jak chce Bůh můj, pokračujeme. Je v ní i návod, jak tohoto konečného cíle dosáhnout: „Tělo, svět, ďábla přemáhám, na Tvá vnuknutí pozor dávám.“ Nejen přemáhat zlo, ale být pozorný k impulzům, které přicházejí do naší mysli či srdce. „A tak s Tebou ve spojení, ať setrvám do skonání“ – v tomto postoji je třeba vytrvat a obnovovat jej.

Také známe prosbu k sv. archanděli Michaeli, ve které prosíme o ochranu před padlými anděly, jejichž útoky v našem životě bychom neměli opomíjet.

Ve společenství modlitby zůstává

Mons. Bohumír Vitásek – biskupský delegát pro pastorační nemocných



DNES MOHU ZAČÍT ZASE ZNOVU,
PROTOŽE SE VE MNĚ NARODIL BŮH
V PODOBĚ DÍTĚTE.
Sv. Lev Veliký

AŽ VÁS SVÁTKY NAROZENÍ JEŽÍŠE KRISTA
A CELÝ SVATÝ ROK 2025
UČÍ STÁLE ZNOVU ZAČÍNAT,
PROTOŽE JSME POUTNÍKY NADĚJE.

V MODLITBĚ VYPROŠUJÍ

+ Josef Navrátil + Stanislava Basler
Mons. Ladislav Šimůnek + prof. Dušan Věcha

Na Vánoce vedou všechny cesty domů.
Marjorie Holmes

Sláva Páně se rozzářila kolem nich



Jenom evangelista Lukáš popisuje narození Ježíše Krista. Popisuje ho takto: *Císař Augustus nařídil, aby byl proveden soupis lidu. Také Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě.*

Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

Přemýšlím o tom, jak bychom to přijali my na místě Panny Marie, když Ježíš, Boží Syn, se má narodit ve chlěvě a snášet bídu a nepohodlí, a Marie tento úděl s pokorou přijímá. Vzpomeňme, jak my často reptáme, nadáváme na všechno špatné, co se děje na kolem nás. Stále jsme nespokojeni, mnohdy jsme našťvaní na Boha, že nezasáhne. Proč se špatné věci dějí i nám, proč to dopouštíš a proč, Bože, nezasáhneš, proč právě já, vždyť já si to nezasloužím, vždyť se modlím, chodím do kostela. Umíme prosit Boha, ale jak málo dokážeme být Bohu vděční, nedokážeme děkovat, chválit ho a oslavovat. Umět se radovat z toho, co máme. K tomu nám Boží slovo v 1Tes 5,16-18 říká: **„Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.“**

Každá doba je v něčem těžká. Vzpomeňme, v čem vyrůstali naši rodiče a prarodiče, ale nikdy tolik nereptali a nenadávali tak, jako mnohdy my. Ve čtvrtém století ustanovili Ambrože biskupem v Miláně, i když ještě nebyl pokřtěný. Mnoho herezí se v té době šířilo i v církvi, docházelo k mnoha bojům a šířila se bída. Ambrož se v té době obrátil na svůj milánský lid se slovy: „Myslíte, že čas je těžký?“ Ambrož jim řekl: „Žijte dobře a časy se změní!“ Vezměme si z toho příklad: „Žijme dobře a doba se změní!“ My se změníme, když budeme žít pozhnaně, aby tento čas byl pozhnaný. Co to pro nás znamená: žijme v lásce a pokoji, šířme naději a lásku, žehnejme, a to i těm, kteří nám ubližují. Všímejme si těch, kdo potřebují naši pomoc. Někdy stačí drobná pomoc, pozdrav nebo dobré slovo. Zastavme se a zavzpomínejme na Vánoce našeho dětství. Připomeňme si jednoduchost a radost, kterou jsme prožívali na Štědrý večer. Jak jsme se těšili z drobných dáreků. Jak v našich rodinách vládla posvátná atmosféra modlitby, pokoje a radosti.

Vraťme se ale do Betléma. První zprávu o narození Spasitele dostávají chudí pastýři. *Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“* Pastýři tuto zprávu přijali a řekli si: *„Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak*

nám Pán oznámil. Spěchali tam a našli Marii, Josefa i to děťátko položené do jeslí.“

Vzpomínám na to, že když jsme byli na pouti v Izraeli, navštívili jsme také „Pole pastýřů“ - chrám Pastýřů, a tam jsou tři velké obrazy, které znázorňují: Setkání pastýřů s andělem, jejich uleknutí, strach i obavy. Druhý setkání se Svatou Rodinou, jejich úžas, světlo a radost, která je naplnila. Třetí obraz znázorňuje návrat pastýřů zpět ke svým stádům, jak se navracejí plni radosti a naděje, protože „sláva Páně se rozzářila“ i v jejich srdcích. Protože setkání s narozeným Spasitelem je naplnilo velkou radostí. Ano, Bůh se dává poznat těm, kteří jsou na okraji společnosti, nepřichází k mocným tohoto světa, ale dává se poznat malíčkým, slabým a ubohým. Přiznejme i my před Bohem svou slabost a ubohost, a On se dá poznat i nám. Přeji nám všem, abychom se od Betléma vrátili s novou nadějí, abychom prožili nové setkání s narozeným Ježíšem, aby naše srdce bylo naplněno novou láskou, kterou nám přináší právě narozený Boží Syn. Aby se sláva Páně rozzářila i v našich srdcích, aby bylo proměněno a naplněno novou láskou a nadějí tak, abychom tuto lásku a naději dokázali rozdávat dál, protože „Bůh v nás má zalíbení.“ Z lásky k nám Boží Syn bere na sebe lidskou přirozenost, stává se člověkem, aby nás mohl zachránit. Oslavujme a chvalme spolu s nebeskými zástupy, protože jen On jediný je chvályhodný, On jediný je Pán a Spasitel.

Co je to modlitba chval?

Při modlitbě nám obvykle jde dobře prosit o to, co potřebujeme a někdy umíme i poděkovat za to, co jsme dostali. Ale co je chvála? Chvála je způsob modlitby, která vyznává a uznává, že Bůh je Bohem. Opěvuje Boha pro něho samého, oslavuje ho. Modlitba chvaly nám umožňuje obrátit a pozvednout pohled od nejrůznějších těžkostí života ke zdroji a cíli našeho bytí k Bohu. Bůh lidskou chválu nepotřebuje, ale člověk potřebuje chválit Boha. Je to způsob modlitby, kdy si klademe před oči Boží krásu, lásku, kreativitu, úžasnost, velikost, laskavost, moc. Pokud si na Boha vzpomeneme, až když něco potřebujeme, je to velice málo, děláme si z něho automat, já poprosím a On mi to dá. Také modlitba díky není úplně nezištná, ale je alespoň spravedlivá. Bůh mi něco dává, třeba pozhnaná nějaký můj záměr a já mu poděkuji. Něco za něco, prostě slušnost. Modlitba chval jde mnohem dál. Ve chválách říkám Bohu, co pro mě znamená, jakou s ním mám zkušenost. Je to jako vyznání lásky. Že je skvělý, nádherný, milosrdný, věrný, moudrý, láskyplný, štedrý, dokonalý a má mě rád. Připomeňme si biblické starozákonní žalmy, kde můžeme vidět, jak byl král David ve chvále Boha kreativní.

Chvála nám pomáhá uvědomovat si hodnotu darů, uvědomujeme si, že všechno, co máme, je dar od Boha. Je to také účinná zbraň proti malomyslnosti, smutku, nedůvěře, proti celé řadě nejrůznějších těžkostí, které nás na cestě k Bohu obtěžují a znepríjemňují nám modlitbu a celý křesťanský život. Proč má modlitba chval takovou sílu? Protože zvláště při chvále do naší modlitby přichází Duch Svátý. Modlitbou chval vstupujeme vědomě do Boží blízkosti, chceme přebývat u jeho nohou, aby k nám mohl Bůh promlouvat skrze naše srdce, také skrze Boží slovo. Bůh přebývá v našich chválách.

Chvalme Pána písněmi, skrze Boží slovo, také celým svým tělem. Přečtěme si krásný chvalo zpěv v listu Efezským 1,3-14. Přestěhujme se z ulice reptání do ulice chvaly.

Přeji Vám všem pozhnané a pokojné svátky vánoční, ať Vás Boží milost a láska provází v celém nastávajícím roce 2025.

Ze srdce přeje
Ludmila D.

Ne dar, ale ta myšlenka je to, co se počítá.

Henry Van Dyke

SVATÝ ROK 2025

Papež František slavnostně vyhlásil Svatý rok 2025

Před dosud uzavřenou Svatou bránou, v atriu baziliky sv. Petra ve Vatikánu, v podvečer 9. května 2024, proběhl obřad vyhlášení Svatého roku 2025. Byla přednesena bula *Spes non confundit* (Naděje neklame), kterou pak papež František předal symbolicky



Papež František vyhlásil Svatý rok 2025

arcikněžím papežských bazilik a představitelům vatikánských úřadů zodpovídajících za evangelizaci.

Svatý rok je zvláštní rok vyhlášený Katolickou církví, během kterého jsou věřící zváni k intenzivnějšímu prožívání víry. Nadcházející Svatý rok ponese téma „**Naděje neklame**“ a bude zahájen otevřením Svaté brány vatikánské baziliky sv. Petra při letošní vigílii Narození Páně o Štědrém dnu 24. prosince 2024 a skončí o slavnosti Zjevení Páně 6. ledna 2026. Hlavním poselstvím Svatého roku je naděje, v níž máme vyrůst, abychom se stali hmatatelnými znameními naděje, která vyrůstá z víry. Svatý rok je příležitostí k šíření naděje cestou vlastního obrácení a skutků, které o našem obrácení svědčí. Cílem Svatého roku je vlastní posvěcení, k němuž vede putování vyjadřující naléhavou potřebu obrácení a smíření, skutky milosrdenství, které jsou projevem kajícího ducha, a modlitba, která umožňuje živě zakusit Boží lásku. Svatý rok nabízí mimořádné zapojení se do šíření Božího milosrdenství získáváním odpuštěk nejen pro sebe, ale i pro druhé, zvláště pro zemřelé.

Spes non confundit

Papež František v bule „Naděje neklame“ k vyhlášení řádného Svatého roku 2025 mimo jiné píše: ... Právě ve znamení naděje dodává apoštol Pavel odvahu komunitě křesťanů v Římě. Myslím na všechny poutníky naděje, kteří se vypraví do Říma, aby zde zažili Svatý rok, a na všechny, kteří nebudou moci přijet nebo přijít do města apoštolů Petra a Pavla a budou tento Rok slavit v místních církvích. Kéž je to pro všechny čas opravdového a osobního setkání s Pánem Ježíšem, který je „dveřmi“ spásy (srov. Jan 10,7,9), s tím, kterého církev, jak je to jejím posláním, vždy, všude a všem hlásá jako „naši naději“ (1 Tim 1,1).

V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den. Nepředvídatelnost budoucnosti přece jen dává vzejít někdy



Symbolické předání buly kněžím papežských bazilik

protikladným pocitům: od důvěry po obavy, od vyrovnanosti po bezútěšnost, od jistoty po pochybnosti. Často se setkáváme s lidmi, kteří jsou skleslí, kteří do budoucnosti hledí skepticky a pesimisticky, jako kdyby jim nic nemohlo přinést štěstí. Kéž je Svatý rok pro všechny příležitostí k oživení naděje. Slovo Boží nám pomáhá nalézt pro to odůvodnění. Nechme se vést tím, co apoštol Pavel píše právě křesťanům v Římě.

Pastýřský list českých a moravských biskupů

Ke Svatému roku 2025 připravili čeští a moravští biskupové pastýřský list všem věřícím v naší zemi. Četl se při bohoslužbách v neděli 8. září 2024. Některé pasáže z listu si zde můžeme připomenout.

... rádi bychom Vás dnes pozvali ke slavení jubilejního Svatého roku 2025, který bude časem mimořádných milostí. Je vyhlášen Petrovým nástupcem jako projev moci, kterou hlava církve dostává přímo od Krista: „Tobě dám klíče od nebeského království: co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi“ (Mt 16,19). Navazuje také na starozákonní Milostivé léto, rok, kdy se propouštěli zajatí, odpouštěly se dluhy a úrok, narovnávalo se každé bezpráví (srov. Lv 25,8–16).

... V bule s názvem *Spes non confundit*, Naděje neklame (srov. Řím 5,5), již papež František Svatý rok 2025 vyhlásil, nazývá křesťany „poutníky naděje“. Naděje, která je hlavním tématem Svatého roku, se rodí z lásky a stojí na lásce, jež tryská z Ježíšova srdce probodeného na kříži: „Neboť jestliže jsme s Bohem byli usmíření smrtí jeho Syna v době, kdy jsme s ním byli ještě nepřáteli, tím spíše – po usmíření – budeme zachráněni jeho životem“ (Řím 5,10). Jeho život se projevuje v našem životě víry, který má svůj počátek ve křtu, rozvíjí se přijímáním milosti Boží a je oživován stálou nadějí, posilovanou Duchem Svatým. Právě Duch Boží nám dává stálé světlo naděje a udržuje je zažehnuté jako pochodň, která nikdy nehasne. Křesťanská naděje se nemýlí ani neklame, protože stojí na jistotě, že nic a nikdo nás nemůže odloučit od Boží lásky.

... Boží milosrdenství, z něhož chce církev v průběhu Svatého roku čerpat a upozorňovat na ně věřící i svět, není pro křesťana jen nabídkou, ale i povoláním. Pán zve každého z nás, abychom vnášeli do světa Jeho milost a rozmnožovali ve světě dary, které z ní plynou. Poklady Božího milosrdenství spravujeme ve společenství církve, proto je Svatý rok naším společným úkolem. V první řadě je příležitostí k novému začátku, pobídkou zastavit se v běhu všedních dní, smířit se s Bohem, přehodnotit svůj život, zkoumat, zda je vzkříšený Kristus jediným smyslem a cílem našeho života.

... „Kéž nás již od této chvíle naděje přitahuje a dovolme, aby se jí naším prostřednictvím nakazili ti, kteří po ní touží,“ píše Svatý otec v závěru své buly. Totéž Vám vyprošujeme také my a ze srdce Vám zehnáme, aby Svatý rok 2025 nebyl pro nikoho z Vás promarněnou příležitostí, ale aby se stal naopak Vaším novým začátkem na cestě k plnosti Božího milosrdenství.

Svatá brána

Obřad zahájení Svatého roku se děje právě otevřením Svaté brány. Obřad otevírání Svaté brány symbolicky vyjadřuje myšlenku,

Snad slepý je člověk ten, který nemá Vánoce ve svém srdci.

Helen Keller

že během jubilejního roku jsou věřící na „mimořádné cestě“ ke spáse.

Svatá brána symbolizuje Krista a jeho milosrdenství. Kristus sám je branou k Otci. Během každého svatého roku pak touto branou procházejí miliony poutníků. Zvláště symbolická je skutečnost, že Svatou branou lze do baziliky pouze vstoupit a nikoliv odejít. Projít touto branou vlastně znamená vyjádřit odhodlání vstoupit do Kristova srdce, souznít s ním a přijmout milosrdnou Otcovu náruč. Ježíš sám o sobě říká: "Já jsem dveře, kdo vejde skrze mne, bude spasen" (Jan 9,10).



Svatá brána v bazilice sv. Petra ve Vatikánu

Oficiální zahájení Svatého roku se koná otevřením Svaté brány římské baziliky svatého Petra. Svaté brány dalších bazilik budou otevřeny v následujících dnech.

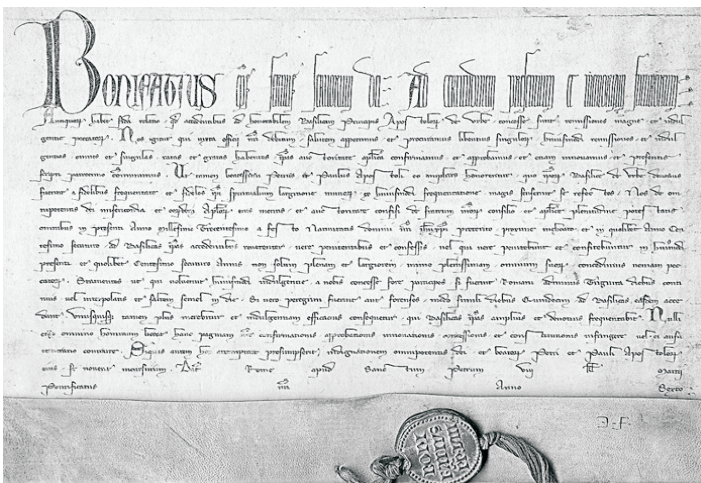
29. prosince papež otevře Svatou bránu Lateránské baziliky v Římě. Ve stejný den bude ve všech katedrálách a konkatedrálách po celém světě sloužit mši svatou místní biskup u příležitosti zahájení Jubilea. Na slavnost Panny Marie, Matky Boží, 1. ledna 2025 otevře papež František Svatou bránu baziliky Panny Marie Sněžné a Svatou bránu baziliky sv. Pavla za hradbami v neděli 5. ledna o vigílii Zjevení Páně.

V minulosti byly brány částečně vybourány před vlastním zahájením Svatého roku, takže papež kladívkem rozbil pouze slabou vrstvičku malty a dělníci pak odstranili zbytek zdiva. U příležitosti Svatého roku 2000 nicméně papež Jan Pavel II. zjednodušil rituál, takže zdivo bylo již odstraněno a zůstaly pouze uzavřené dveře, které papež při obřadu otevřel zatlačením. Svaté dveře jsou během Svatého roku otevřené (s výjimkou noci) až do konce Svatého roku, kdy jsou pak znovu zazděny. Otevření Svaté brány baziliky svatého Petra se poprvé datuje na Vánoce roku 1499.

V pondělí 2. prosince 2024 večer se v bazilice sv. Petra ve Vatikánu konal obřad tzv. „recognitio“. Jedná se o slavnostní ceremoniál, při kterém se ověřuje, že Svaté dveře uzavřené během minulého Jubilea jsou neporušené, zapečetěné a připravené ke znovuotevření pro nový Svatý rok 2025.

Papežská bula

Spes non confundit, Naděje neklame, je název buly k řádnému



Papežská bula vyhlášená papežem Bonifácem VIII. 22. února 1300

jubileu, kterou papež František předložil církvím pěti kontinentů během druhých nešpor slavnosti Nanebevstoupení Páně. Bula, rozdělená do 25 bodů, obsahuje prosby, návrhy, výzvy ve prospěch vězňů, nemocných, starých, chudých a mladých lidí a oznamuje novinky Svatého roku, který bude mít téma "Poutníci naděje".

Papežská bula je v katolické církvi označení pro výnos (listinu), který se týká důležitých právních aktů papeže, jenž je vyhlášen slavnostní formou a opatřen olovenou pečetí. Oficiální označení buly je *litterae apostolicae* (apoštolský list) či *litterae apostolicae sub plumbo* (apoštolský list pod olovem, dle olovené pečeti). Pro dokumenty zvláštního významu se místo olova používá zlato. Papežské buly se začaly užívat v době pontifikátu papeže Inocence IV. (1243–1254).

Jubilejní roky

Tradice jubilejních roků vychází z inspirace židovskou tradicí, podle níž se každých 50 let vyhlášoval Svatý rok. Během něho se neobdělávala pole, vracela se zabavená půda, propouštěli se otroci. Samotný výraz „jubileum“ se odvozuje z výrazu „yobel“ - od trubky z beraního rohu, která začátek Svatého roku ohlašovala.



Papež František otvírá Svatou bránu ve Vatikánu v r. 2015

V křesťanství byla tato tradice založena na konci 13. století. Prakticky bez popudu ze strany církevní hierarchie se začaly šířit pověsti o tom, že kdo v roce 1300 navštíví baziliku sv. Petra v Římě, dosáhne úplného odpuštění hříchů. Proto se v tento rok do Říma vydaly davy poutníků. Papež Bonifác VIII. během jednoho z tehdejších velkých shromáždění věřících také všem přítomným plně odpuštění hříchů skutečně udělil. Obrovský zájem poutníků pak přiměl papeže k tomu, že ještě v témže roce vydal bulu „*Antiquorum habet fida relatio*“, která stanovila odpuštění hříchů na celý rok 1300. Dále bula ustanovila, že budoucí Svaté roky budou vždy na počátku každého století.

Jubilejní rok v katolické církvi se od roku 1470 slaví každých dvacet pět let, aby je mohly prožít všechny generace. Každý jubilejní rok má nějaké ústřední téma a akcentuje výzvy té které doby. Svatý rok se v řádném termínu nekonal pouze dvakrát. Bylo to v roce 1800 v souvislosti s napoleonskými válkami a v roce 1850, kdy byla vyhlášena tzv. Římská republika a tehdejší papež Pius IX. žil v exilu mimo Řím.

Od 16. století se začaly vyhlášovat také mimořádná jubilea, které měla zdůraznit události zvláštního významu. Např. v roce 1933 se slavilo 1900 let od Vykoupení. V roce 2000 vyhlásil papež Jan Pavel II. jubilejní Svatý rok jako vstup do nového tisíciletí. V roce 2015 vyhlásil papež František mimořádný svatý rok milosrdenství.

Významným obsahem svatých roků je výzva k odpuštění ve všech vztazích a na všech úrovních, s čímž souvisí i možnost získání tzv. odpustků. Vatikánský úřad „Apoštolská penitenciárie“ zveřejnila dekret obsahující normy pro získání odpustků během Svatého roku 2025. S odvoláním na bulu *Spes non confundit*, kterou papež František vyhlásil Milostivé léto, připomíná, že termín „odpustek“ je

Mír na zemi nastane, když budeme žít Vánoce každý den.

Helen Steiner Rice

synonymem „milosrdenství“, protože má vyjadřovat plnost Božího odpuštění, které nezná hranic.

Jubileá v historii

Svatý rok 1300 je první ze Svatých roků, které se konaly v dějinách římskokatolické církve. Vyhlásil jej papež Bonifác VIII.



Papež Jan Pavel II. uzavřel Svatou bránu a ukončil Svatý rok 2000

Z papežské buly Bonifáce VIII. *Antiquorum habet fida relatio* (r. 1300)

„Věrohodně starobylé podání říká, že návštěvníkům úctyhodné baziliky v Římě, zasvěcené Knížeti apoštolů, byla udělena velká prominutí hříchů a hojně odpuštění. My tedy, kteří z povinnosti uložené nám naším úřadem toužíme po spáse věřících a nadmíru rádi k ní přispíváme, všechna i jednotlivá taková prominutí a odpuštění přijímáme, a z nich se radujeme, je apoštolskou svou mocí stvrzujeme a schvalujeme a je obnovujeme a tímto listem je sdělujeme. – Aby však blažení apoštolové Petr a Pavel byli tím více uctěni, s čím větší zbožností věřící jejich baziliky navštíví, a z druhé strany aby věřící pocítili, že z takové návštěvy se jim dostalo hojnějších duchovních darů, My pro milosrdenství všemohoucího Boha, spoléhající na zásluhy a moc oněch apoštolů, na radu našich bratrů a z plnosti své apoštolské moci udělujeme a udělíme ne pouze plně a hojnější, ale zcela úplné odpuštění všech hříchů těm, kdo v tomto nynějším roce tisíc tři sta, který začal o nedávném uplynulém svátku Narození našeho Pána Ježíše Krista, a v budoucnosti každý stý rok navštíví ony baziliky s opravdovou lítostí nad svými hříchy a když se z nich vyzpovídali...“

V Římě, u Svatého Petra, 22. února, šestého roku Našeho pontifikátu

Svatý rok 1550 se konal za pontifikátu papeže Julia III. v atmosféře úzkosti z následků reformace i v očekávání nové naděje na znovusjednocení církve, když jeho předchůdce papež Pavel III. svolal v roce 1545 do Tridentu všeobecný sněm. V tomto Jubilejním roce byli mezi poutníky sv. Filip Neri, zakladatel jezuitů sv. Ignác z Loyoly i italský sochař, architekt a malíř Michelangelo Buonarroti.

Svatý rok 1575, který slavil papež Řehoř XIII. vynikl nad všemi Svatými roky 16. století. Toto jubileum bylo počátkem nové epochy v dějinách církve. Jím jakoby začínala skutečná duchovní obnova církve, započatá Tridentským koncilem. Tento Svatý rok poskytl papeži příležitost zdůraznit obnovenou roli církve v moderním světě. K otevření Svatého roku si papež pozval z Milána světece kardinála Karla Boromejského.

Svatý rok 1675 byl vyhlášen Klementem X. Bylo znovu posvěceno Koloseum a zrušeno povolení z roku 1671 pořádat zde býčí zápasy. Jednou z nejvýznamnějších poutnic byla švédská královna Kristýna, která se v roce 1655 vzdala trůnu, konvertovala ke katolicismu a přestěhovala se do Říma, kde se usadila v Palazzo Farnese. V tomto roce přišlo do Říma asi jeden a půl milionu poutníků.

Svatý rok 1925 vyhlásil papež Pius XI. 29. května 1924. Dal podnět k misijní činnosti po celém světě, což mu vyneslo titul „papež misii“. Papež zakázal ve Vatikánu politické symboly. V tomto roce byla zavedena slavnost Ježíše Krista Krále.

Svatý rok 1950, 12. července 1948 vyhlásil Pius XII. úmysly Svatého roku, totiž posvěcení modlitbou, pokáním a neochvějnou vírou v Krista a jeho církev, věc všeobecného míru ve světě a ochranu posvátných míst ve Svaté zemi, obranu církve proti obnoveným útokům jejích nepřátel a dosažení pravé víry bloudícím, nevěřícím a ateistům, i uskutečnění sociální spravedlnosti a pomoci prostým a potřebným. Během jubilejních oslav papež vyhlásil dogma o Nanebevzetí Panny Marie a přeměnil kardinálské kolegium na jakousi univerzální reprezentaci katolického světa, přičemž drasticky snížil italskou účast a zvýšil počet kardinálů z jiných národů. V průběhu roku se poprvé skutečně projevila moderní masová náboženská turistika.

Svatý rok 1975 byl vyhlášen papežem Pavlem VI., který rozhodl, že tento Svatý rok bude věnován smíření. Byl tedy nazván „Svatý rok obnovy a smíření“. Papež v apoštolském listě, kterým Svatý rok vyhlásil, zdůraznil i jeho ekumenický význam: Svatý rok se stává vhodným údobím pro duchovní obnovu a službu ve prospěch jednoty křesťanů. Při otvírání Svatých bran o vánoční noci roku 1974 byli přítomni také buddhističtí mniši. Jednalo se o první Jubileum, které bylo televizí přenášeno do celého světa.

Svatý rok 2000 vyhlásil papež Jan Pavel II. Jeho motto bylo: Kristus včera, dnes i na věky. V bule papež naznačuje svůj úmysl, který měl již na začátku svého pontifikátu dovést církev do Velkého jubilea 2000. Vysvětluje, že jubileum je šancí otevřít nové obzory pro hlásání Božího slova. Nicméně ho chápe také jako čas pokání, jak pro jednotlivce, tak i pro celou církev. Navíc trvá na ekumenickém charakteru jubilea, který zahrnuje nejen katolíky, ale i všechny křesťany a celý svět.

Připravil Josef Floreš

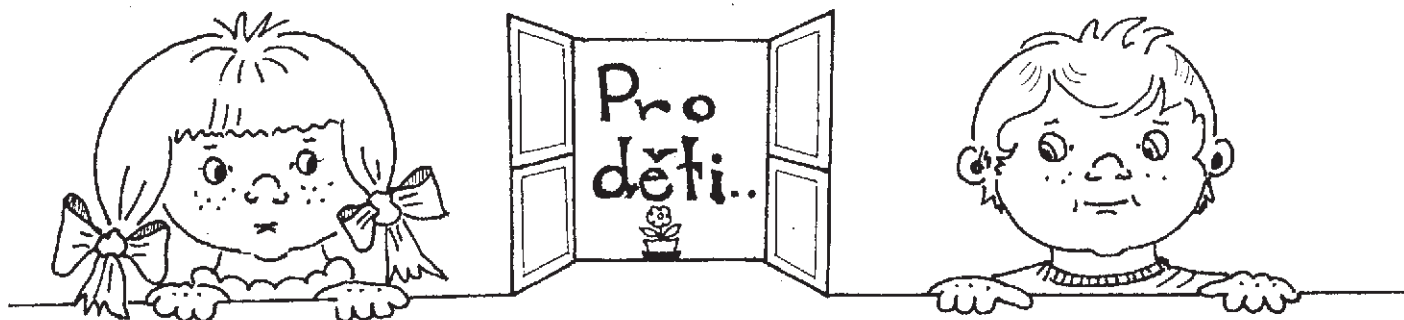
Olomoucká arcidiecéze

Zahájení Svatého roku v olomoucké arcidiecézi se uskuteční v neděli 29. prosince 2024 v 15 hod. v kostele Panny Marie Sněžné v Olomouci. Pontifikální mši svatou bude sloužit arcibiskup Josef Nuzík společně s biskupem Antonínem Baslerem. Po úvodních obřadech projde procesí ulicemi Olomouce do katedrály sv. Václava, kde bude bohoslužba pokračovat. Po celý rok 2025 bude možné získat plnomocné odpuštění v Jubilejních kostelech.

V olomoucké arcidiecézi jich bylo ustanoveno pět: katedrála sv. Václava v Olomouci a pak poutní místa Svatý Hostýn, Velehrad, Provodov a Kalvárie v Jaroměřicích u Jevíčka.

Vánoce, děti, to není jen datum. Je to stav mysli.

Mary Ellen Chase



VÁNOČNÍ BLÁZEN

Na stopě za hvězdou

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i o tom, že se jednou stane moudrým. Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

„Ta nová hvězda je jasnější než ostatní,“ myslel si. „To bude královská hvězda – narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede.“

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat. A tak se z domova vydal na cestu – bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu v druhé ruce. První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam našel dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi. „Ach,“ pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji víc, než nějaký král.“ Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam našel dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi. „Ach,“ pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru.

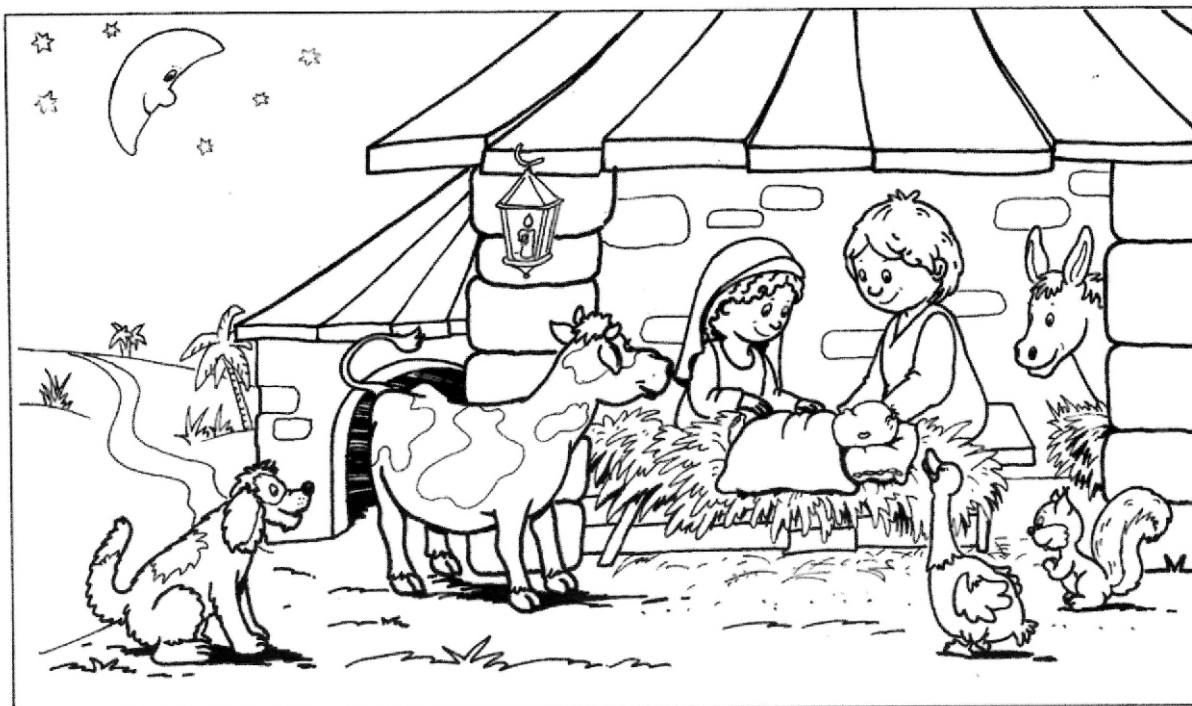
Potřebuje ji víc, než nějaký král.“ Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam našel dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi. „Ach,“ pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král. Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím,“ pomyslel si blázen. Avšak když vzhlédl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A v tom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí. Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích – malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadidlo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnýma rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdal dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

www.deti.vira.cz



Ve chlévě stály jen jesličky naplněné senem pro telátko a oslíka. Tady se malý Ježíšek narodil. Maminka synka zavinula do plenek a položila ho do jesliček. To byl nejpěknější den v životě Marie a Josefa. Oba dva děkovali Pánu Bohu za narození Syna Božího. Ježíšek přišel na svět proto, aby spasil svět.

Nikdy si nedělej starosti s velikostí vánočního stromku.

V očích dětí je vždy vysoký 30 stop.

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

„Nejlepší ženy jsou jako vánoční kapři,“ uvažuje pan Volejník, „jsou zticha a přinášejí penízky.“

„Chtěl bych asi tak třímetrovou borovici,“ poroučí si na trhu pan Sváček. „A na co tak velkou?“ zajímá se trhovce. „Chceme si se ženou nadělit pod stromeček nové auto.“

Včera večer na ulici jeden muž daroval peněženku, hodinky i mobil druhému muži, který měl v ruce jenom nůž. Ve vzduchu už je vážně cítit duch Vánoc...

„Martínku, pročpak si oběma ručičkami roztahuješ tu pusinku?“ „Protože budou Vánoce!“ „Co to povídáš?“ „No, já ji chci mít moc velkou. Tatínek včera povídal strejdovi, že kdo má velkou hubu, dostane všecko!“

Děda pod stromečkem rozbalí dárek a říká babičce: „Ale, podívejme se, ponožky! Ale bábo, ty už jsem dostal i loni!“ A babička na to: „No vidíš, dědku, a pak prý že máš sklerózu!“

Muž se ptá své manželky, co by si přála k Vánocům. Ta mu odvěti: „Nevím!“ Uběhne pár dní a oba sedí pod štedrovečerním stromkem a rozbalují dárečky. Žena se pustí do vybalování, když tu na ni z lesklého papíru vypadne špinavý, rezavý kus plechu. „Co to je?“ nechápe manželka. Muž na to: „Nevím!“

Ve vězení se otevrou dveře a ke starému recidivistovi šoupnou Santu Clause. Dveře se zavřou, zámek zarachotí a chvilku je ticho. Pak se trestanec zeptá Clause: „Omlouvám se za zvědavost, ale za co sedíte?“ A Santa Claus smutně odpoví: „Létání bez oprávnění, přistání bez povolení a neoprávněný vstup do bytu...“

„Už druhé Vánoce se mi podařilo udělat své dcerce ohromnou radost.“ „A čím?“ „Vloni jsem jí koupil klavír a letos ho prodal.“

Pepíček se ptá: „Maminko, kdy už budou Vánoce?“ „Za 30 dní, Pepíčku.“ „A to je kolik?“ „30 dní je 30 dní.“ „Mami, není náhodou 30 dní měsíc?“

„Letos jsem celé Vánoce prožil v bílém,“ chlubí se kamarád druhému. „To jsi byl na horách?“ „Ne, ale v sádře!“

Pan Jedlička se rozhodne poškádlit tchýni a k Vánocům jí koupí hrobku i s rakví a vyrytým náhrobkem. Tchýni to velice popudí a téměř rok s ním nepromluví ani slovo. Jak se blíží Vánoce, je zvědavá, co si vymyslel povedený zeťák tentokrát. Nedostala ale vůbec nic. „Proč jsi mi letos nedal nic k Vánocům?“ ptá se ho další den. „A proč bych měl? Vždyť jste ještě ani nepoužila ten dárek z minulého roku!“

www.ivtipy.cz



Svátky dětské radosti

Říká se, že Vánoce jsou svátky dětské radosti. Dětem přirozeně dělají radost dárky. Někdy ale podlehneme představě, že platí jakási přímá úměra: čím více dávků, tím více radosti. Není tomu ale tak! Dárek není jen ona věc, která se dává a která má hodnotu vyjádřitelnou v penězích. Dárek je především osobní poselství, které říká "mám tě rád". A něco takového se vlastně ani penězi vyjádřit nedá. V daru – pokud je myšlen upřímně a v skutku jako dárek – dáváme totiž sami sebe. A to je velká, slibná věc, kterou bychom měli o Vánocích zažít.

Je před námi příležitost dát dětem dárek nad dárky. Totiž jistotu, že máme rádi nejen je, ale že se máme rádi navzájem i my dospělí kolem dokola. A není vůbec od věci, když si třeba při štedrovečerní večeři vyhradíme chvíli, kdy všichni společně vzpomínáme na ty, kdo nějak patří do okruhu naší lásky, přízně, sympatií, a když děti v tomto vzpomínání mají své významné slovo. Takovýto dárek citové jistoty v rodinném společenství se nikdy neztratí, nezkaží, nezestárne, nezapomene.

Říká se, že o Vánocích se otvírají lidská srdce. Ano, je tomu tak – co to však znamená? Je to doba, kdy si dospělí vzájemně projevují víc lásky, kdy jí více dávají najevo a nestydí se za ni. Je to také velká příležitost k odpuštění a k usmíření všude tam, kde došlo k nedorozumění a k hořkostem. Víme, že není prospěšné, když nad naším hněvem "zapadá slunce". To platí sice obecně a každodenně, ale o Vánocích to má svůj zvláštní význam.

Děti toho velice mnoho dostanou. Naskytá se tedy nebyvalá příležitost, aby také mohly více dávat. Aby samy mohly zakoušet radost a uspokojení z toho, že mohou někoho obdarovat a působit radost. Je tu jedinečná příležitost učít děti, jak překonávat své osobní sobectví. Prostě udělat něco dobrého někomu druhému z vděčnosti za to, co jsme sami z lásky a bez zásluhy přijali.

Ani při všech těch vánočních starostech a radostech, při světle vánočních svíček a dětských očích, bychom neměli na něco zapomínat: o Vánocích slaví křesťané po celém světě narození Ježíše Krista. Tehdy před dvěma tisíci lety vstoupilo do lidských dějin něco zcela zvláštního, vzácného, jedinečného – jako výzva celému lidstvu. I naše letošní Vánoce by měly být něčím vzácným, zvláštním, byť se v našem životě opakují už kdoví po kolikáté.

prof. Zdeněk Matějček

Byly pouze jedny Vánoce, ostatní jsou už jen výročí.

William John Cameron

HODNOTA ÚSMĚVU

Úsměv nestojí nic a přináší mnoho.
Obohacuje toho, kdo jej přijímá,
bez toho, že by ochuzoval toho,
kdo jej dává.
Trvá jen chvílku,
ale vzpomínka na něj je někdy věčná.



Nikdo není tak bohatý,
aby se bez něj obešel.
A nikdo není tak chudobný,
že by jej nemohl darovat.
Úsměv vytváří v domě štěstí,
ve starostech je oporou
a je citlivým znakem přátelství.

V únavě přináší odpočinek,
ve znechucení vrací odvahu,
ve smutku je útěchou
a pro každou bolest
je přirozeným lékem.

Je dobře, že si jej nemůžeme koupit,
ani půjčit, ani ukrást,
protože má hodnotu od chvíle,
kdy se dává.

A kdybys někoho potkal,
a neměl by pro tebe úsměv,
přestože na něj čekáš,
buď velkorysý
a oblaž jej svým úsměvem ty,
protože nikdo tak nepotřebuje úsměv
jako ten, kdo jej nemá pro jiné.

Z knihy Duchovní život v praxi

SPOKOJENÝ MŮŽE BÝT JEN TEN, KDO DOKÁŽE BÝT VDĚČNÝ

Člověk se mnohdy chová tak,
jako by měl na všechno nárok.
Nárokuje si cokoli, co vychvalují
reklamní akce supermarketů.

Okamžitě potřebuji všechno, co vidím.
Koupím si cokoli, na co si právě
vzpomenu. Hned musím uspokojit
všechny své potřeby.
Neumím si počkat.

Neschopnost čekat mi bere schopnost
něco si užít. Vděčnost předpokládá
svobodu a dobrovolnost.
V naší době se ale šíří nárokování.

Nárokování vytěsňuje vděčnost.
Nárokování však nemůže
přinést člověku štěstí.

Spokojený totiž může být
jen člověk vděčný.



Anselm Grün Štěstí vděčnosti

Legenda o vánoční hvězdě

Nejen u nás, ale také na americkém světadílu
jsou Vánoce velkým svátkem. V Mexiku se lidé
těší, že si oblečou své nejkrásnější šaty, vystrojí
si hostinu a vzájemně se obdarují drahými
a krásnými dárky. Něco podobného se ostatně
děje ve velké části světa. Ale i v Mexiku žijí lidé,
kteří si nemohou dovolit oslavit ani Vánoce.
Jednou z nich, možná nejchudší ze všech, byla
Inés, drobná a milá indiánská holčička s velkýma
černýma očima ve snědém obličejí. I o Štědrém
dnu bloumala bosa po velkém tržišti a s očima
dokořán si prohlížela hojnost dobrot všeho
druhu: barevné ovoce, sladkosti, pečené krůty a
husy, smažené brambůrky... Nic z toho si
Inés nemohla koupit. Jediným jejím bohatstvím
byl úsměv a občas se jí podařilo prodejce
obměkčit natolik, že jí ždíbec nějaké té
pochutiny darovali. Maminka jí ušila šaty s
velkou kapsou na břicho, do níž si Inés
ukládala všechno, co dostala. Pečlivě si
kapsu hlídala, aby z ní nic nevypadlo, protože
jídlo nebylo určeno jen pro ni, ale také pro
malé sourozence a nemocnou maminku. Ti
všichni na ni čekali doma. Inés bystře
našla zdravý kus ovoce i mezi odpadky a
hbitě ho zachránila z hromady, aby neskončilo
na smetišti. O Štědrém večeru se vracela s
kapsou naditou víc než obvykle. Tentokrát se
všichni dobře pomějí. Je Inés se ani trochu
neradovala. Měla totiž své malé, tajné trápení.



V Mexiku lidé o Vánocích zachovávali milý
obyčej – o Štědrém večeru všechny děti z
města nesly květinu Ježíškovi do kostela a
soutěžily, kdo mu daruje ten nejkrásnější
květ. Inés by si moc přála také Ježíškovi
něco přinést. Dokonce snila o tom, že mu
právě ona, chudá indiánská holčička, dá
nejkrásnější květinu ze všech. Ale kde by
sehnala květinu, když neměla peníze ani na
jídlo? Viděla sice nějaké na balkonech
zdobených tepaným zábradlím a moc se jí
líbily, jenomže kradenou květinu nemůže
Ježíškovi přinést. Myslela na to, jaké
dobroty má pro své bratry a sestry a jakou z
nich budou mít radost, ale domů se jí ještě
nechtělo. Chodila po městě sem a tam. Hledala
květinu, tu nejkrásnější ze všech, kterou
dosud spatřila jen ve svých představách.
Cesta domů vedla kolem zboženiště. Občas
se mezi kameny objevilo pár zelených lístků
s barevnými květy. Třeba právě tam najde
květinu pro Ježíška. Opatrně našlapovala
mezi rozvalinami. Prošla je křížem
krážem, hledala pod každým kamenem, ale
nic nenašla, ani jediné poupátko.

Mezitím se téměř setmělo. Maminka se
sourozenci už na ni jistě netrpělivě čekají.
Musí se vrátit domů. Ještě se naposledy
rozhlédl. V jednom koutě si všimla rostlinky,
které měly lesklé zelené lístky rozprostřené
jako okvětní plátky. Chvatně se sehnula a
několik jich utrhl. Sestavila z nich malou
kytičku, aby byly co nejhezčí, ale stále to
není ono. Inés s povzdechem rozvázala stuhu,
kterou nosila ve vlasech, to nehezcí, co měla,
a vytvořila z ní kolem zelených lístků mašli.
Se zalíbením si kytičku prohlížela. „Ta se
Ježíškovi určitě bude líbit,“ pomyslela si. „S
červenou stužkou vypadá opravdu nádherně.“

Mezitím se setmělo a Inés zamířila domů.
Když procházela kolem kostela, všimla si,
že dveře jsou otevřené dokořán. „Teď tam
ještě určitě nikdo nebude,“ napadlo ji. „Všichni
jsou doma a květiny budou nosit až po
večeři.“ Tiše, jak byla bosky, vklouzla
dovnitř i s plnou kapsou ovoce a zeleniny.
Lehce jako stín proběhla po straně mezi
sloupy až k místu zalitému světlem. Právě
tam ležela na vyšívaném polštáři soška
Ježíška. Se slzami v očích se podívala na
svou kytičku ze zelených lístků a řekla: „Dám
ti je teď. Nemůžu přijít potom s ostatními.
Styděla bych se ji přinést. Snad se ti bude
aspoň trochu líbit.“ Kostelem se rozezněly
obdivné výkřiky. Inés sebou leknutím trhla.
Kolem ní stálo několik lidí a s údivem
hledělo na její kytičku. „To jsou krásné
květiny... Kde jsi je našla? Ještě nikdy jsem
nic podobného neviděl.“ Inés sklonila hlavu
a překvapením zapomněla dýchat. Zelené
lístky zčervenaly a měly nádhernou jasnou
barvu. Malé kuličky uprostřed nich naopak
zezlátly. Děvčátko nesměle položilo
drahocennou kytičku rudě-zlatých hvězd
Ježíškovi k nohám a utíkalo domů.

Samým štěstím jí připadalo, jako by ani
neběžela, ale letěla. Teď si byla jistá, že
Ježíši její dárek udělá radost, protože
proměnil obyčejné lístí v nejkrásnější květ
v celém Mexiku – ve vánoční hvězdu. A
červené hvězdy se zlatým středem dodnes o
Vánocích připomínají celému světu zázrak
víry jedné chudé mexické dívky.

Bruno Ferrero Vánoční příběhy pro potěchu duše

Vánoce jsou časem, kdy si nejsilněji uvědomujeme, co nám schází a kdo není mezi námi.

John Irving

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025



Počátek nového roku je na Charitě Slavičín již tradičně spojen s přípravami na Tříkrálovou sbírku. Tříkrálovou sbírku, která se stala se největší dobrovolnickou akcí u nás, každoročně pořádá Charita Česká republika.

Sbírka se uskuteční v sobotu **11. ledna 2025**, kdy koledníci již popětadvacáté vyjdou do ulic města Slavičina a dalších obcí, které jsou v působnosti Charity Slavičín.

Do Vašich domovů za Vámi přijde celkem 76 skupinek koledníků se svými vedoucími, aby Vám všem přinesli radostnou zvěst Vánoc, narození Ježíše Krista a poprosili o dar pro pomoc lidem v nouzi. Zejména v tomto čase si uvědomujeme, jak nezbytná je lidská solidarita a vzájemná pomoc. Finančními příspěvky lze přispět do úředně zapečetěné kasičky, opatřené charitním logem. Vedoucí skupinek jsou vybaveni průkazkami.

Hlavním posláním sbírky je upozornit na potřebné lidi kolem nás a pomoci jim. Každý Váš dar znamená pomoc a naději pro ty, kteří se nachází v obtížné životní situaci. Na cestu koledníkům požehná Mons. Marian Dej v pátek 10. ledna 2025 v kostele sv. Vojtěcha a sv. Cecilie ve Slavičíně. Požehnána bude také křída, kterou koledníci píšou na dveře K+M+B, jež nejsou zkratkami jejich jmen Kašpar, Melichar a Baltazar, ale latinským *Christus Mansionem Benedicat*, což lze přeložit jako: *Ať Kristus žehná tomuto domu*.

Celkový výtěžek Tříkrálové sbírky v obcích působnosti Charity Slavičín v minulém roce činil **792 664,- Kč**. Výtěžek byl využit pro občany v nouzi a na rozvoj charitního díla.

Rovněž prostředky, které budou získány z letošní sbírky, si přejeme využít pro přímou pomoc rodinám v tísní, starým a nemocným lidem, občanům v obtížné životní situaci z oblasti Slavičinska a okolí, na podporu provozu a na obnovu vybavení ambulantní služby Denní centrum Maják a Sociálně terapeutické dílny Slavičín.

Všem, kteří přispějí do sbírky, předem moc děkujeme.

Pracovníci Charity Slavičín

Dětská mše o 3. neděli adventní



Poděkování



**Charita
Slavičín**

Charita Slavičín vyjadřuje poděkování všem dárcům a sponzorům, kteří podpořili v uplynulém roce 2024 činnost naší organizace. Děkujeme všem klientům za jejich přízeň, děkujeme všem partnerům, dobrovolníkům a organizacím za spolupráci.

Přejeme všem hodně štěstí, zdraví a Božího požehnání v novém roce.

Velmi si vážíme Vaší stálé přízně.

Charita Slavičín

NÁVŠTĚVA SV. MIKULÁŠE



Ten, kdo nemá Vánoce v srdci, je nikdy nenajde pod stromkem.

Roy L. Smith



Farnost Slavičín vás srdečně zve na

ZPÍVÁNÍ U BETLÉMA

29. prosince 2024 v 16 hodin
v kostele sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně

s pásmem koled, písní a vánočního povídaní vystoupí
**dětská schóla Cecilčata spolu s
chválovou schólou**

Těšíme se na vánoční společenství s vámi ...

Výstavba kaple Slavičín - Hrádek PODĚKOVÁNÍ za rok 2024



Touto cestou děkujeme všem, kteří jste se finanční pomocí podíleli na dokončovacích pracích poslední etapy výstavby kaple. Této Vaší pomoci si nesmírně vážíme. Díky podpoře věřících, farního úřadu, firem i města Slavičín jsme mohli v roce 2024 dokončit mnoho rozpracovaných úkolů v interiéru, týkajících se například položení dlažby, zhotovení dveří vč. obložek do provozních místností, velkých vstupních dveří uvnitř kaple

a zavěšení posuvných dveří. Byly dokončeny řezbářské práce na 14-ti zastaveních Křížové cesty vč. zhotovení korpusů Ježíše a Panny Marie. Dále byl dokončen obraz s námětem „Ducha Svatého“, který bude zavěšen v průčelí nad svatostánkem. Byly provedeny velmi náročné zemní práce za kaplí pro přípravu napojení tepelného čerpadla, a tím zprovoznění topení pro zimní období. Navíc byla zadána objednávka v kamenictví na zhotovení svatostánku, který si rovněž vyžádá nemalé finanční prostředky. K dokončení poslední etapy nám schází především výkopové práce pro kanalizaci, střešní okapy, dále vybudování parkoviště a zhotovení šikmé plošiny pro přístup imobilních občanů.

Abychom byli schopni pokračovat v této etapě, obracíme se na Vás s prosbou o podporu i v roce 2025, ať se brzy dočkáme svěcení kaple, a tím zpřístupnění pro veřejnost.

Za spolek pro výstavbu V. Mudráková

České katolické
biblické dílo

**„V naději jsme bezpečně
a pevně zakotveni!“**
list Židům 6,18

**NEDĚLE BOŽÍHO
SLOVA 26.1.2025**

Podpora biblických
apostolů v České
republice

Inspiraci pro slavení
Neděle Božeho slova
najdete zde:

www.biblickedilo.cz

Vánoce jsou období pro zažehnutí ohně pohostinnosti v pokoji a dokonalý plamen dobročinnosti v srdci.

Dále Evans

Křty

Prosinec

Jan Šafařík
Tereza Červenková
Táňa Foltová
Ondřej Maňas



Pohřby

Prosinec

Marie Šilpochová Křenková, 1937, Slavičín



ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

- 21.12. - 27.12. Hlavicová, Cvešperová, Florešová,
Kovaříková, Pfeiferová, Novotná J.
- 28.12. - 3.1. Kozáčková, Hudková, Dulíková, Ševčíková,
Žáková, Štulířová, Bartošová
- 4.1. - 10.1. Bohuslavice
- 11.1. - 17.1. Hrádek 3
- 18.1. - 24.1. Rokytnice
- 25.1. - 31.1. Chovančíková, Machů, Humpolová st.,
Studenková, Adámková
- 1.2. - 7.2. Rudimov
- 8.2. - 14.2. Petrůvka,
- 15.2. - 21.2. Zupková, Fojtíková I., Raková, Durdáková,
Štěpančíková, Šimoníková, Koudelová
- 22.2. - 28.2. Gbelcová, Goňová, Hošíková, Urbaníková
- 1.3. - 7.3. Bublanová, Kozubíková, Švachová,
Dufková, Daňhelová, Fojtíková M.
- 8.3.- 14.3. Fojtů A., Manová M., Uberalová M.,
Borová J., Juříková B., Hlavicová M.

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

ČAS JE DRAHOCENNÝ DAR

Žijeme ve zvláštním žalaří času. Když prožíváme něco krásného, zdá se nám, že čas běží příliš rychle. Když naopak prožíváme něco bolestného, vleče se pomalu. A když se srdce člověka zastaví, zastaví se i čas. Nelze ho prodloužit. Nejsme pány času. Jsme jen jeho správci. Čas je drahocenný dar, který dostáváme od Boha. Na konci svého života ho zase odevzdáváme. Tak je to u všech lidí. Nikdo nad ním nemá větší moc, i kdyby byl nejmocnější na tomto světě.

Pokud má mít náš čas nějaký smysl, záleží jen na tom, do jaké míry času nám přidělené vkládáme, čím ho naplňujeme. Jestliže svůj čas naplňujeme třeba i jen drobnými činy lásky vůči druhým, náš čas neuběhne neužitečně a nenávratně do minulosti, ale zůstává, a dokonce nás předchází, vstupuje do naší vlastní věčnosti.

Aby se nám dařilo čas naplňovat, je zapotřebí být ve spojení s tím, který je skutečným pánem času – s Bohem. Plody naší spolupráce s ním tak zůstávají navěky. A On nám k tomu poskytuje svou proměňující moc.

„Vše, co činí Bůh, zůstává navěky.“
(Kaz 3, 14)

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus svěřil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlase se nám: Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem. (Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)**

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.

(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)

Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.

Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.

Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00

Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : 739 245 911

Mons. P. Marian Dej (soukromě): 731 919 369

E-mail: faslavicin@ado.cz

Web: www.faslavicin.cz



PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECILIE VE SLAVIČINĚ

NE 7.15 hodin

9.15 hodin

11.00 hodin

PO, ST, PÁ 18.00 hodin

ÚT, ČT, SO 7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz



25.12. **1.svátek vánoční** (Jan 1, 1-18)

Slavnost Narození Páně

26.12. **2.svátek vánoční** (Mt 10, 17-22)

Svátek sv. Štěpana

27.12. **Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty** (Jan 20, 2-8)

28.12. **Svátek svatých Mláďátek, mučedníků** (Mt 2, 13-18)

29.12. **Svátek Svaté rodiny** (Lk 2, 41-52)

31.12. **sv. Silvestr** (Jan 1, 1-18)

Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc v novém roce

1.1.2025 **Slavnost Matky Boží Panny Marie** (Lk 2, 16-21)

2.1. **sv. Basil Veliký a Řehoř Naziánský** (Jan 1, 19-28)

5.1. **2. neděle po Narození Páně** (Jan 1, 1-18)

6.1. **Slavnost Zjevení Páně – Tři králové** (Mt 2, 1-12)

12.1. **Svátek křtu Páně** (Lk 3, 15 – 16.21-22)

17.1. **sv. Antonín Veliký** (Mk 2, 1-12)

18.1. **Panna Maria, Matka jednoty křesťanů** (Mk 2, 13-17)

19.1. **2. neděle v mezidobí** (Jan 2, 1-12)

21.1. **sv. Anežka Římská** (Mk 2, 23-28)

24.1. **sv. František Saleský** (Mk 3, 13-19)

25.1. **Svátek Obrácení svatého Pavla** (Mk 16, 15-18)

26.1. **3. neděle v mezidobí** (Lk 1, 1-4; 4, 14-21)

28.1. **sv. Tomáš Akvinský** (Mk 4, 35-41)

31.1. **sv. Jan Bosko** (Mk 4, 26-34)

2.2. **Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice**

(Lk 2, 22-40)

3.2. **sv. Blažej** (Mk 5, 1-20)

9.2. **5. neděle v mezidobí** (Lk 5, 1-11)

10.2. **sv. Scholastika** (Mk 6, 53-56)

11.2. **Panna Maria Lurdská** (Mk 7, 1-13)

14.2. **sv. Valentin** (Mk 7, 31-37)

16.2. **6. neděle v mezidobí** (Lk 6, 17.20-26)

22.2. **Stolec sv. Petra** (Mt 16, 13-19)

23.2. **7. neděle v mezidobí** (Lk 6, 27-38)

2.3. **8. neděle v mezidobí** (Lk 6, 39-45)

5.3. **Popeleční středa** (Mt 6, 1-6.16-18)

7.3. **sv. Perpetua a Felicity** (Mt 9, 14-15)

8.3. **sv. Jan z Boha** (Lk 5, 27-32)

9.3. **1. neděle postní** (Lk 4, 1-13)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 350 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předstíni kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde 9.3.2025 na 1.neděli postní. Uzávěrka bude v neděli 23.2.2025. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otisknuty necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!